

Svetega Antona kruh za siromake.

Novi vir pomoči božje in novi pripomoček v vseh nadlogah je »kruh svetega Antona za siromake.« Kaj je to?

Na Francoskem v mestu Toulon, v ulici Lafayette št. 41, ima gospodična Bouffier malo štacuno, kjer prodaja platno.

V to hišo prihaja že 11 let nešteto število ljudi, ne da bi česa kupili, ampak radi sv. Antona. Prihajajo imenitne gospe, delavci, častniki visokega pokolenja, prosti vojaki, menihi, mašniki in otroci. Vsi hitijo v malo, temno štacuno v pritlični hišici, kjer stoji podoba sv. Antona in poleg nje pušica za milodare.

To celo priprosto hišico si je izvolil sv. Anton, da izvrši imenitno delo. V štacuni, kjer se vsak dan kupuje in prodaja, želi sprejemati in uslišati svoje častilce in prošnike. Tukaj poklekujajo verni pred njegovo podobo, ne da bi se sramovali pred kupovalci v štacuni. Ko opravijo svojo pobožnost, darujejo ne redki v pušico milodar, za kruh siromakom. V pušico pade boren bec kake vdove, ali uboge dekletke, pa tudi zlato in srebro bogatih ljudi, tudi jo napolnjuje papirnati denar in to vse za kruh siromakom.

Kako je to prišlo?

Dne 12. marca 1890 gospodična Bouffier ni mogla vrat odpreti, ker je bila ključavnica pokvarjena. Pošlje po ključarja, ki se trudi celo uro, a ne more jih odpreti. Končno reče: Moram domu po orodje, da vrata utrgam, drugače ni moči v štacuno.

Ključar odide, gospodična pa si misli, kaj pa, ko bi obljubila svetemu Antonu nekaj kruha za siromake, znabiti mi sv. Anton odpre vrata, da jih poškodovati ne bo potreba. Ko se vrne ključar s svojim pomagajem, mu pravi gospodična: Čujte, obljubila sem kruha za siromake sv. Antonu, bodite tako dobri, pa še enkrat poskusite, predno vrata utrgamo, znabiti nam svetnik pride na pomoč. Ključar poskusi, in čuda! S prvim ključem odpre vrata brez vse težave.

Od zdaj se je gospodična s svojimi prijateljskimi priporočila sv. Antonu v vseh, tudi najmanjših potrebah. In ker so bile uslišane njih prošnje, so postavile v štacuni v pritlični hišici podobo sv. Antona Padovanskega. Od tega dneva se je začela pobožnost ali miloščina »kruh svetega Antona za siromake.«

Vsaki dan je bila hišica polna obiskovalcev, ki so klicali v svojih potrebah sv. Antona na pomoč ter mu obljubovali milodarov za kruh siromakom. Čim dalje, tem več je bilo uslišanih prošenj. To se je kmalu razglasilo na daleč v okrog. Število pobožnih obiskovalcev je vedno rastlo, za to so postavili pušico za milodare poleg podobe sv. Antona. V to pušico se je nabralo leta 1892 5743 K, 1893 38481 K, 1894 pa že 108.506 K. Razun tega še prihajajo vsaki dan iz sto različnih krajev po poštah nakaznicah milodari v čast in v zahvalo sv. Antonu za uslišane prošnje. Na Francoskem je mnogo siromakov. Za to so pozidana sirotišča, v katerih preživijo na stotine ubožcev.

Kruh za siromake se deli na ta način: Za milodare, ki se nabirajo v pušici, in ki despe po pošti gospodični Bouffier, se nakupi kruh, ki se razdeli, zdaj v tem zdaj v drugem sirotišču po deželi po 100 ali še več kilogramov naenkrat. Kako se vesele sirotice nakopičenega belega kruha! Sklepajo roke ter pobožno molijo sv. Antonu na čast za teste, ki so njim darovali kruha.

Po naredbi vodstva izmolijo dečica — pri molitvi držijo roke na vs križ — tri očenase in češčene Marije s končnim vzdihljem: »Sveti Anton, prijatelj Jezusov, prosí za nas.« Ta molitev različno vpliva na milodare. Neki večer — vsaki večer se pušica izprazni — je našla gospodična v njej le 140 K. Danes, reče ona, sv. Anton ni zadovoljen s svojimi siromaki, drugače bi jim privoščil več milodarov. Nekaj mora biti. So li sirote, ki se podpirajo, premalo goreče molile?

Svetnik hoče, kakor se dozdeva, ravno po srčni molitvi in po milodarih pridobiti današnji rod, ki je toliko navezan na posvetno, za Boga in zaklade nebeške.

Toliko čudežev ni storil nobeden svetnik kakor sv. Anton, ne ob času svojega življenja, niti po smrti svoji. To je potrdil papež Gregor IX. v svojem pismu, v katerem ga je prištel svetnikom, ko ga imenuje največjega dobrotnika cele sv. kat. cerkve: Miraculorum fulgoribus illustrat Ecclesiam universalem — Z bliski čudežev razsvetljuje vesoljno cerkev.

Zgodovinar, ki je živel o njegovem času, in je bil priča čudežev, ki so se godili na grobu sv. Antona, piše: »Nasteti njegovih čudežev ni mogoče, pa ta bi bil njegov največji čudež, ako nobenega ne bi storil več.«

Toulonska devica, katero si je izvolil sv. Anton, da bi po njej odprl tako čudoviten vir božje pomoči, pravi: »Mnogo knjig bi morala napisati, ako bi hotela dopovedati, koliko duševnih in telesnih milosti je izprosila naš svetnik tistim, ki so mu obljubili miloščino za kruh ubogim.«

(Dalje sledi.)

Gospodarske stvari.

(Piše Ivan Vuk.)

Večletni učinek Tomaževih žlindre. Za zboljšanje naših travnikov, ki so obče revni na fosforni kislini in na apnu, je najboljša gnojila Tomaževa žlindra, ki deluje več let, ako se je z gnojenjem pravilno ravnalo. Ker je to gnojilo težko raztopno, mora se že v jesen raztrositi, ako hočemo na spomlad imeti bogato košnjo.

Mazanje sadnega drevja. Akoravno smo se komaj v začetku jeseni, hočemo vendar tebi, cenjeni sadjerejec, napisati par vrstic, kako lahko zavaruješ sadno drevje požrešni divjačini. In to sredstvo je, kakor ti priča naslov, »mazanje sadnega drevja«. To sredstvo se je že davno rabilo zoper požrešni zajčji zob, ali z različnimi vspehi. Moje mnenje je, da se ni ravnalo večkrat pravilno glede sestave mazila, kakor tudi njega porabe.

Kakor so dokazale poskušnje je najboljša mazilo, ki sestoji iz sledečih tvarin: Vzemimo polovico ugašenega apna, za četrtinko kravjaka in blizo toliko krvi (kakoršne koli živali). Temu se doda nekoliko smrdčega olja, katero je ravno pri roki n. pr. smoljevec, petrolej, terpetinovec itd. Ako je že zmes pregosta, prilije se nekaj vrele vode, da se posamezna tvarina lažje razkroji, na kar se vse skupaj dobro premeša. Ko je mazilo od gnetenja postalo vlečljivo, se vzame čepeč ter se z njim namaže drevje.

Kedaj naj se drevje maže? To se zgodi v jeseni, da se zavaruje drevje čez zimo, ko zapade sneg. Mazati pa se mora le ob suhem vremenu, nikdar po dežju, tudi ne v jutru, ko je drevje še rosno. Paziti je tudi, da se novo obmazano drevo kmalu ne zmoči vsled dežja, kar vse stori, da se mazilo (vsaj z vsemi lastnostmi, smradom itd.) ne prime drevesa. Toraj mazati vselej le ob lepem, suhem vremenu!

Kako naj se maže? Najprej treba drevo mahu, krastove skornje in drugih napotkov skrbno očediti, da more mazilo do prave žive skornje, katere naj se prime. Tukaj je ob enem prilika, si drevo posamezno skrbno ogledati, pri čem se lahko opazi marsikatera rana, bolezen ali druga slabost drevesa. Ako je rana že precej velika, treba dobiti nekaj ilovice, rano čedno izvezati in izvoditi (posebno pri raku in perečem ognju), nato z ilovico na debelo omazati, na kar je najboljša še vse obvezati. Če pa tega ne, se pa pomaže navrh še naše mazilo. Ob enem se s tem delom preskrbi drevju še potrebno kolje.

Kako visoko naj se maže? To bi se morali ravnati po debelosti snega. Ker pa ne vemo koliko snega bo padlo, ne kaže

drugače, nego da pomazemo visoka drevesa do krone, nizka pa tudi še po debelejših vejah. Tako je upati, da gladni dolgouhec ne doseže do svežega debla.

Kakšna ali katere vrste drevesa naj se mažejo? V prvo se skrbi za najbolj žlahtna drevesa, katera se navadno gojijo tudi v ograjenih vrtih. Tam, ako se mažejo še po vrhu, treba radi nežne skorje oskrbeti nekaj milejše mazilo, kar se zgodi s tem, da se vzame manj apna, pa več krvi. Zatem je po vrsti mazati ona drevesa, ki imajo sladkejšo skorjo, n. pr. jablane, hruške, lesnike itd. Nato sledijo, ako je mogoče, še češplje, slive, češnje in tudi še orehi. Korist je lahko vsestranska. Ako morebiti ni bilo treba brniti zajca, pa smo pregledali vsaj zanikerno drevo, obvarovali je še kake bolezni, strebili mahu, preskrbeli z koljem, sploh storili, kar je bilo v naših močeh. Pa ne zastoj! Plačnik za vse to pa nam bode hvaležno sadno drevje s svojim obilnim sadjem.

Ceni šampanjec. Kadar je soparno, tedaj človeka znatno okrepčuje šumeča pijača. Priprosto recept, da dobiš osvežujočo, šampanjskemu vinu podobno pijačo, je naslednji: Vzemimo steklenico lahkega, belega vina in prideni 5 g v prah stolčenega kandisa, 5 g vinskega kamna ali citronine kisline in slednjič 5 g čistega dvojno ogljikovo kislega natrija. Steklenica se hitro zamaši najbolje s patentiranim zamaškom, kakor pri pivu v steklenicah, ali se pa zamašek močno pritrdi; nato se postavi steklenica k ledu in v kratkem času je izboren šampanjec gotov.

Izborno krmilo za kokoši je po leti sveža detelja in po zimi deteljino seno; detelja ima namreč v sebi one snovi, koje kokoši za tvorbo jajec najbolj potrebuje, namreč dušik in apno. 100 kg deteljinega sena ima v sebi toliko apna, kolikor ga puta potrebuje za lupine 200 jajec. Za pičo se priredi detelja ali seno. To mora biti na kratko zrezano ali razmočeno, eno uro pred pokladanjem se v gorki vodi spazi in polaga bodisi samo za se, ali pa še bolje pomešano s kuhanim krompirjem kot mehko krmivo.

Kako ohraniš češplje sveže do Božiča? Češplje trgaš ob suhem dnevu in pusti jih ležati 2—3 dni na suhem, zračnem kraju, da se uleže. Na to se pokladajo zvrstoma med moko ali otrobi v sod, tako da sad ne dotika sadu; na najvišjo vrsto češpelj potrese se vrsta otrobov kakih 5 cm na debelo. Polni sodek se pa dobro zapre in na suhem kraju, kjer ne zmrzuje, shrani. Tako prirejene češplje dadé se sveže 3—4 mesece ohraniti. Predno jih rabiš, se oplaknejo, razlože na rešetce in drže nekaj časa nad soparom, (nad vodo v piskrecu z vrelo vodo); s tem pridobe zopet svojo prirojeno barvo. Da češplje ne smejo biti poškodovane, se razume samo od sebe. — Koliko bi se stržilo lahko za češplje, ako bi se tako hranjene prodajale pred svetim večerom!

Listnica uredništva.

G. I. L.: Po našem mnenju je to popolnoma napako ravnanje. Če napadate osebe, ki so Vam nasprotne misljenja, če jih smešite, niste s tem nič drugega storili, nego da še utrdite njihovo prepričanje. Ampak postavite se na čelo krogu svojih somišljenikov, pridobivajte si vedno več privrženec, delajte za svoje prepričanje in blagor svojih privrženec, razglasite to vse tudi pridno v naših časnikih — in videli boste, da ste s tem izpodbili tla svojim političnim nasprotnikom. Kričanje in zbadanje nas ne reši, ampak neumorno, pozitivno delo. Seveda se morajo označiti v javnosti tudi politični nasprotniki in se osvetliti njihovo delovanje — toda to ni glavna in edina točka našega programa. Vprašajte se vedno: Cui prodest? Brez zamere! Da ste nam zdravi! — Somišljeniku: Neveš, kako in kaj? Slušaj! 1. Imeti moraš ideje. 2. Širiti jih moraš. Naš pozdrav: Širimo! Bodi zvest prijatelj naš! — G.—n: Kaj še! Delajte naprej po svojem prepričanju, toda previdneje! Kadar pa Vas prime jeza, denite roke v žep ter kažite celemu svetu fige! Širimo! — G. F. S.: Le kar ustanovite! Mi gremo naprej, mi mladi! R—pozdrav!

Loterijske številke.

Linc	6. okt. 1901.	72, 29, 8, 57, 34
Trst	„ „ „	28, 50, 19, 22, 75